

[Jens Thoft]

Tankegangen hos regeringen er, at de, som er brugere af funktionerne, også er dem, som skal betale gildet. De, som ønsker daginstitutionerne opretholdt, er også dem, der skal betale.

Nu er det jo ikke særlig sociale besparelser, der iværksættes, selv om det er det sociale område, der rammes. Alligevel har denne måde at spare på givet anledning til eftertanke i SF, og på visse områder, vil jeg sige, er vi ligefrem begejstrede for denne nye måde at spare på. Hvis regeringen f.eks. udstrækker denne måde at spare på til også at dreje sig om forsvaret, sådan at generaler og officerer skal ud med raslebøssen sammen med Værn om Danmark, hver gang de skal køre en kilometer i deres kampvogne, tror jeg, vi i SF endda vil overveje at støtte regeringen. Vi kunne måske også foreslå en sponsorordning. Jeg tror, at sommerhusfabrikantforeningen vil støtte anskaffelse af flere harpunmissiler.

Vi vil altså foreslå regeringen at udstrække denne måde at spare på, som er lidt speciel, til også at gælde forsvarsområdet.

Ingerlise Koefoed SF):

Jeg vil godt sige til hr. Askjær Jørgensen, som takkede regeringen for dens velvillighed med hensyn til at lægge dette aktstykke ned i salen, at det er der aldeles ikke tale om. Der er ikke tale om spor velvilje fra regeringens side. Der er tale om, at et parti i finansudvalget har bedt om at få dette aktstykke ned til åben behandling, og det er der flere partier der har støttet i finansudvalget, men hr. Askjær Jørgensen ved godt, at det er ligegyldigt, om regeringen er velvillig eller ej; når man i finansudvalget beder om at få et aktstykke ned, kommer det ned, fordi det er skik, og jeg tror egentlig ikke, det var med stor velvilje, regeringen lagde det herved.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til hr. Henning Rasmussen vil jeg sige, at jeg er egentlig forundret over, som jeg gav udtryk for før, at socialdemokratiet ikke ville være med til dette. Man kan så sige, at det var dog mærkværdigt, men det kommer aldeles som en overraskelse for mig, for jeg sidder med noget materiale, som viser, at det, jeg forelægger her, er nogle tanker, som hr. Henning Rasmussen har gået med, og han

har ikke alene gået med dem selv, han har også orienteret de kommunale organisationer om dem så sent som den sidste dag i august måned i år. Det forekommer besynderligt med en sådan holdningsændring. Jeg vil godt sige, at jeg regnede oprigtig talt med, at socialdemokratiet ud fra de forudsætninger ville støtte et forslag, og det var faktisk også en af begrundelserne for, at forslaget blev lagt frem på denne måde.

Hr. Henning Rasmussen, vi vil gerne lytte i regeringen, det tror jeg jeg har givet udtryk for adskillige gange, og jeg ville være overordentlig glad for, om vi kunne se en åbning i hr. Henning Rasmussens udtalelser. Jeg sad og blev så glad for det og skrev det ned på mit papir, hvorefter hr. Henning Rasmussen slutter sit indlæg med, at det vil blive en total afvisning i finansudvalget. Ja men hvad skal jeg arme menneske så gøre med min lytten? Det kan jeg ikke rigtig forstå. Jeg vil da sige, at jeg vil meget gerne lytte, men det ville jo være rart, hvis indholdet af det, jeg hørte, var noget andet end en total afvisning.

Til hr. Dræbye – for nu at følge tankegangen op: ja, velvillighed og fleksibilitet fra min side skal det bestemt ikke skorte på. Det har jeg, hvis også hr. Dræbye har.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg synes ikke, indenrigsministeren skal fremture i sine villedede misforståelser af, hvad vi har sagt fra socialdemokratisk side.

Når jeg starter med åbent at redegøre for, hvad den socialdemokratiske regering tidligere har sagt til kommunerne om beskæring af bloktilskud i 1983 på 2 mia kr., er det lidt mærkeligt, at ministeren herefter står op og undrer sig over, at jeg havde den mening i sin tid. Det lyder lidt mærkeligt. Det er ikke noget, man behøver at slå op i kommune-kontaktpapirer, udvalgsrapporter eller andet for at finde ud af, for det ved ministeren aldeles fortrinligt.

Det, der er det afgørende, er, at dette forslag som en række andre forslag, den nuværende regering har fremlagt, ligger langt ud over, hvad vi tror kan holde for menigmand og for en række kommuner. Det vælter i det lange løb – og også i det korte – byrder over på kommunerne. Det er ikke krone-til-krone-princippet, der søges gennemført her. Det